

Основні права людини

Підготували: студентки МВ-190036
Закоморна Анастасія та Мариніч Валерія

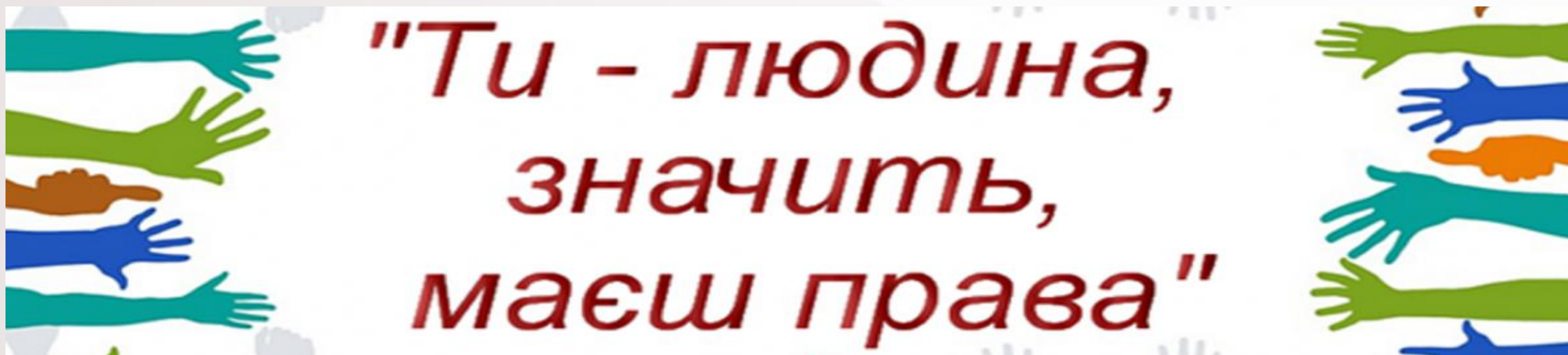
У Конституції України закріплена ціла низка як традиційних, так і нових гарантій прав та свобод людини та громадянина, які дозволяють кожному громадянину обирати вид своєї поведінки, користуватися економічними й соціально – політичними свободами та соціальними благами як в особистих, так і в суспільних інтересах. Зокрема, кожна людина має **право на вільний розвиток своєї особистості**, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, водночас має обов'язки перед суспільством, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток особистості (стаття 23 Конституції України).

Конституція закріплює право кожного **на повагу до його гідності**. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам (стаття 28 Конституції України). Громадяни України мають рівні конституційні права і свободи і є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань (стаття 29 Конституції України). Суттєвою юридичною гарантією прав людини та громадянина є право на свободу та особисту недоторканність. Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

ГЛОБАЛЬНІ ЦІЛІ

Сталого Розвитку

Кожному гарантується **право на свободу думки і слова**, на вільне вираження своїх поглядів і переконань (стаття 34 Конституції України). Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Загальна декларація прав людини визначає, що освіта має сприяти:

- цілісному розвитку особистості
- формуванню поваги до прав та основних свобод людини
- взаєморозумінню, терпимості й дружбі між народами, расовими і релігійними групами
- підтриманню миру в світі.

Громадяни мають **право збиратися мирно**, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування (стаття 39 Конституції України). Обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку - з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Зміст поняття «Права людини»

Права і свободи людини стосуються виключно взаємовідносин людини і держави

Перше покоління прав

Друге покоління прав

Третє покоління прав

Особисті
права людини

Політичні
права
громадянина

Соціально-
економічні

Культурні
права

Права народів

- > Свобода і рівність;
- > Право на життя;
  - > На повагу;
- > Недоторканість особистості;
  - > Житла;
  - > Листування;
  - > Свобода совісті;
  - > Пересування тощо.

- > Право на участь в управлінні державою;
- > Виборче право;
- > Право звертатися до державних органів;
- > Право на об'єднання тощо.

- > Право на працю, відпочинок;
- > Право на житло;
  - > Право на приватну власність;
- > Право на сім'ю;
- > Право на здоров'я;
- > Право на освіту тощо.

- > Свободу творчості;
- > Право на користування культурними цінностями та інші права.

- > Право на свою національну культуру та мову;
- > Право на власну національну державу;
- > Право на природні багатства;
- > Право на рівноправну участь у науково-технічному процесі та у міжнародній торгівлі;
- > Право на мир, безпеку та екологічно чисту планету тощо.

ЩО Є НАЙБІЛЬШ ЦІННИМ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

ТОП 10 НАЙВАЖЛИВІШИХ ПРАВ ЛЮДИНИ (%)

Права людини — це її правові можливості

Права і свободи людини і громадянина окреслюють певну сферу автономного існування індивіда, його життєдіяльності як члена суспільства. Ці правові можливості мають розцінюватися як своєрідні юридичні блага, зміст яких полягає у встановленні і гарантуванні певних меж свободи/несвободи особи. Тому права і свободи людини і громадянина є органічною складовою юридичною частиною особистості як соціальної характеристики людини, входять до її структури. Вони формуються історично в ході розвитку людської спільноти, і тому на кожному історичному етапі існує більша або менша сукупність прав і свобод.

Тенденцією їх становлення як правового інституту є поступове, але невпинне розширення правового надбання людини і громадянина за рахунок включення до їх переліку нових можливостей.

Вони є правовим надбанням людини і в тому розумінні, що не даруються державою, а здобуваються — на противагу авторитарним чи патерналістським запитам державної влади.

10 грудня у світі відзначають Міжнародний день прав людини, який було засноване 4 грудня 1950 року на засіданні Генеральної Асамблеї ООН, знаменуючи річницю ухвалення Асамблеєю **Загальної декларації прав людини** в 1948 році.

Засновники Міжнародного дня прав людини висловлювалися за розширення прав людини, активну пропаганду ідей рівноправності, соціальної відповідальності та взаємодопомоги.

Загальна декларація стала першим міжнародним документом, в якому були чітко сформульовані положення про права людини. Крім основних прав людини, Загальна декларація прав людини докладно перелічує політичні, громадянські права і свободи людини, а також права в економічній, соціальній і культурній сферах.

Загальна декларація прав людини спонукала людство до розробки та укладення численних конвенцій, декларацій та протоколів з прав людини: у 1948 р. було ухвалено **Конвенцію про попередження злочину геноциду та покарання за нього**, в 1949 р. – **Женевські конвенції про захист прав людини під час збройних конфліктів**, 1950 р. – Європейську Конвенцію захисту прав людини та основних свобод, 1959 – **Декларацію прав дитини**, в 1966 р. – пакти про права людини тощо. Також було створено різноманітні установи та посади для більш об'єктивного дотримання державами прав людини – Комісія ООН з прав людини та Уповноважений з прав людини.

Дякуємо за увагу!

